

Zijn alternatief is niet alleen voor de toekomst bedoeld. In zekere zin kan het nu reeds aanvangen. ***“God heeft ons eeuwig leven gegeven en dit leven is in zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. Dit heb ik u geschreven, die gelooft in de naam van de Zoon Gods, opdat gij weet, dat gij eeuwig leven hebt”*** (1 Johannes 5:11-13). Dat is tegenwoordige tijd; het eeuwige leven is nu!

Kan dit *alternatieve* leven werkelijk het mijne worden? Wat zal het mij kosten? Wat moet ik doen om dit werkelijkheid te laten worden? In tegenstelling tot wat men algemeen gelooft, kunt u *niets* doen om dit nieuwe leven dat God aanbiedt te *verdiene*n. U kunt uw “toegangsprijs” tot de nieuwe wereld niet betalen. Uw kaartje is reeds gekocht, tegen een zeer hoge prijs, tweeduizend jaar geleden. Het enige wat u moet doen is het aannemen.

Waarom staan zovelen erop om toch op de een of andere wijze hun weg daarheen te verdienen? Het menselijke hart is van nature trots en onafhankelijk. Of het nu een fakir is die op zijn spijkerbed ligt, een pelgrim die op zijn knieën kruipt of een monnik die eindeloze gebeden zegt, de mens heeft een nooit aflatende verscheidenheid van dingen bedacht om bij God “punten te behalen”. De aangehaalde tekst houdt niet op bij het woord “dood”. Hij gaat verder: *“...maar de genade die God schenkt is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here”*. Toen de mens het besluit nam om zijn onafhankelijkheid van God te bewijzen, om de weg alleen verder te gaan, om “zijn eigen zaken te behartigen”, haalde hij zich juist al die moeilijkheden op de hals die in de Bijbel worden beschreven, te beginnen bij Genesis 3. Ongehoorzaamheid maakte onze planeet tot het “verloren schaap”, tot het “zwarte schaap” van het heelal. Toen had God dit stofje dat wij bewonen in de onmetelijkheid van het heelal in één ogenblik kunnen wissen. Het zuiveren van het heelal van die éne rebelse planeet zou het meest logische toeschijnen. Maar Gods liefde gaat de menselijke logica te boven. Hij had de wereld zo lief, zoals de bekendste tekst van de Bijbel, Johannes 3:16, zegt, *dat Hij zijn Zoon aan de wereld gaf om in onze plaats te sterven, “opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”*.

“Deze mens ontvangt zondaars”, hoorden geestelijke leiders, die Jezus’ handelwijze afkeurden, toen verschoppelingen, het ‘uitschot’ van de maatschappij, met wie niemand zich nog inliet, zich rondom Jezus verdrongen. Zonder zich dat bewust te zijn, gaven ze hier in vier woorden precies uitdrukking aan hetgeen het doel van Jezus’ zending naar deze aarde was. Zij begrepen dat niet, maar de “zondaars” des te meer. Jezus zelf zei, dat Hij niet gekomen was om de “goede” mensen te redden, deze hoogstaande lieden die alleen al bij de gedachte dat zij gered moesten worden, met walging vervuld werden. Evenmin als Hij wenst dat ook maar één persoon, “goed” of “slecht”, verloren gaat (2 Petrus 3:9), dwingt Hij iemand om zijn aanbod aan te nemen.

Liefde is de enige kracht waarvan God gebruik maakt. ‘In den beginne’ had Hij menselijke wezens zo kunnen “programmeren”, dat ze zich als robots zouden gedragen, zodat ze nooit zelfstandig beslissingen zouden nemen. Op die manier zouden er nooit opstandelingen zijn geweest en geen ongehoorzaamheid en geen “verloren schapen”, die gezocht moesten worden. Maar er zou dan evenmin enige mogelijkheid van een liefdesband tussen God en de mens zijn geweest. Zonder de mogelijkheid om te kiezen is de mens niet veel meer dan een machine.

HOUVAST

Jezus nodigt uit om zijn *plaatsvervangende dood* te aanvaarden die u vrijspreekt van de straf op uw ongehoorzaamheid. Hij biedt u de macht te leven zoals Hij leefde en schenkt de belofte van een betere, toekomstige wereld. Als u uw leven door Hem laat leiden, kunt u het aan Hem toevertrouwen, “u voor struikelen te behoeden en onberispelijk te doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde” (Judas:24). Zo draagt Hij zorg voor het verleden, het heden en de toekomst. Wat kan Hij nog meer doen?

Eens wordt het waar! Hij had een droom

uit “Gods Alternatief” - David E. Lawson

Bijna een half miljoen mensen van alle leeftijden en rassen en uit alle rangen en standen waren uit alle delen van de VS naar Washington DC gekomen om daar deel te nemen aan een mars naar het Capitool ter ondersteuning van het wetsvoorstel voor Algemene Burgerrechten in het Congres. Men schreef 28 augustus 1963. Het was het hoogtepunt van de zwarte strijd om gelijkheid in Amerika. Steden als Birmingham en Montgomery waren ten gevolge van gewelddadigheden, die gepaard gingen met pogingen om openbare gelegenheden voor zwarten ontoegankelijk te houden, wereldnieuws geworden. Termen als “integratie”, “discriminatie”, “vrijheidsstrijders”, “sit-in” en “boycot” waren vertrouwd gaan klinken. Mishandelingen, moorden en bomaanslagen, waarbij soms ook kinderen slachtoffer werden, hadden fatsoenlijke mensen overal in de VS met walging vervuld. Nu trachtten velen door hun aanwezigheid hun adhesie te demonstreren met hen die probeerden verandering in deze situatie te brengen. Andere miljoenen volgden de gebeurtenissen op de tv. Toespraak na toespraak was reeds gehouden toen de laatste spreker de treden van het Lincoln Monument betrad. Al was hij nog voor in de dertig, was hij toch reeds een figuur van nationale betekenis geworden, deze Martin Luther King, die nu uitkeek over zijn leger van deelnemers aan de mars en begon aan wat waarschijnlijk de gedenkwaardigste en ontroerendste toespraak van zijn hele loopbaan zou worden. Hij sprak uit de grond van zijn hart, omdat hij wist wat het betekende om doodsangst te voelen, om afgeranseld te worden, in de gevangenis te worden geworpen en zelfs te worden neergestoken op grond van zijn betrokkenheid bij de Beweging voor de Burgerrechten. Toen hij begon te spreken over zijn droom, *dat eens zijn volk zou leven volgens de woorden van zijn geloofsbelijdenis: dat allen gelijk geschapen zijn ...*” werd de menigte stil. “Ik had een droom” zo ging hij verder en beschreef zijn visioen dat eens zwart en blank, jood en heiden, protestant en katholiek, in vrijheid zouden samenleven. Dat eens ook zijn kleinkinderen zouden worden beoordeeld naar hun karakter en niet naar hun huidskleur. Gelijkheid, vrijheid voor allen - deze droom van bevrijding die regeringen beloven te zullen vervullen, waarvoor guerilla-bewegingen zeggen te vechten en waarvoor mensen bereid zijn te sterven is een kwetsbaar ideaal dat te gemakkelijk wordt verstoord. De resultaten van alle pogingen om deze droom waar te maken, de droom in het hart van de mens naar gelijkheid, hebben tekort geschoten. Het weinige succes dat men heeft geboekt is tot stand gekomen ten koste van grote inspanning en veel lijden. Eerlijke pogingen om wereldwijde stelsels van sociale hervormingen tot stand te brengen hebben jammerlijk gefaald.

Het eigenlijke probleem ligt in de menselijke natuur, die in de grond zelfzuchtig is. Wij vernemen dat de halve wereldbevolking elke avond opnieuw met honger naar bed gaat, dat alleen al 20.000 kinderen elke dag van de honger sterven en dat 500 miljoen mensen lijden aan ernstige ondervoeding. Toch bestaat er over het geheel genomen geen voedseltekort in de wereld. De rijke landen, die grote hoeveelheden vlees produceren, kunnen zich veroorloven meer te betalen voor het graan waarmee ze hun vee voeren, dan de arme landen voor het voeden van hun mensen. Er is meer dan 16 kilo graan nodig om 1 kilo vlees te produceren. Toch is het zo, dat hoe welvarender een land wordt, des te meer vlees het produceert en des te meer bier, dat ook van graan wordt gemaakt waarvoor miljoenen hongerige mensen dankbaar zouden zijn. Onze weldoorvoede honden zien er meestal beter uit dan miljoenen kinderen in arme landen.

Besmet drinkwater en gebrekkige sanitaire voorzieningen zijn de oorzaken van het grootste deel van de ziekten waaronder de mensheid gebukt gaat, terwijl de WHO heeft berekend, dat wanneer er slechts 4 % van alle bewapeningsuitgaven zouden worden besteed aan zuiveringsinstallaties, het mogelijk zou zijn bijna elk gezin ter wereld van schoon water te voorzien. Maar ook hier verkiezen de „bezitters” de noden van de „armoedzaaiers” geen voorrang te geven boven hun eigen wensen.

God belooft dat wij in zijn eeuwigheid ten slotte onze droom van ware gelijkheid waar zullen zien worden. Daar zullen geen droogten zijn, geen voedseltekorten en geen hongersnood terwijl anderen in luxe leven. De inwoners zullen niet meer hongeren en niet meer dorsten (Openbaring 7:16, 17).

„Elke stam en taal en volk en natie” zal daar tegenwoordig zijn; toch zullen er noch scheidsmuren, noch grenzen zijn. Er zal geen strijd om de macht zijn en er zullen geen tweederangsburgers en geen jagers zijn.

Toen Jezus met zijn discipelen langs de wegen van Palestina wandelde, sprak Hij vaak over zijn Koninkrijk. Soms sprak Hij over een geestelijk rijk, dat binnen in hen zou zijn en soms ook over een werkelijke wereld van liefde en vreugde. Op de een of andere wijze echter konden de discipelen zich niet losmaken van de verwachting dat Hij hen van de verdrukking door de Romeinen zou bevrijden, en evenmin van hun hoop, dat Jezus in Palestina een koninkrijk zou stichten waarin zij sleutelposities zouden bekleden. Zij redetwisten daarover (wanneer ze dachten dat Jezus niet luisterde) wie de topposities in de “nieuwe regering” zouden ontvangen. Daar Jakobus, Johannes en Petrus Jezus kennelijk zeer na stonden, was het misschien wel niet meer dan natuurlijk dat hun de hoogste eer ten deel zou vallen. De moeder van Jakobus en Johannes ging zo ver dat ze met hen tot Jezus ging om Hem te vragen, aan haar twee zoons hoge plaatsen in zijn koninkrijk toe te kennen - dat de een aan zijn rechter- en de ander aan zijn linkerhand zou mogen zitten.

Later, toen de stervende Jezus aan het kruis hing onder de spottende inscriptie “Koning der Joden” met aan zijn linker- en rechterzij doodgewone misdadigers, werd de hoop van de discipelen op aardse macht de bodem ingeslagen. Pas na de opstanding begonnen zij de ware aard van het Koninkrijk te verstaan. Johannes zou later schrijven, dat de “overwinnaars” met Jezus op zijn troon zouden zitten (Openbaring 3:21). Geld, militaire macht, politieke invloeden of familierelaties hebben dan totaal geen waarde meer. Iedereen zal dan gelijke rechten hebben om met Hem “op zijn troon” te zitten.

„We shall overcome” werd de „herkenningsmelodie” van de Beweging voor Gelijke Burgerrechten in Amerika. Het is de uitdrukking van de wens en de vaste wil van alle volken in alle landen die zich op enigerlei wijze verdrukt weten.

De mensen weenden en juichten toen ze op die dag in 1963, waarop Martin Luther King zijn toespraak beëindigde, de woorden van de negrospiritual zongen: “Free at last! Free at last!” Zijn droom - hun droom - leek dichterbij de vervulling dan ze ooit te voren hadden durven hopen. Vijf jaar later, toen Martin Luther King net als Gandhi, die zulk een inspiratie voor hem was geweest, werd vermoord, was de reactie van duizenden er één van geweld, brandstichting en plundering. Het schot dat hem velde schoot ook hun droom aan stukken en verbrijzelde hun heerlijke hoop. Ofschoon de beweging niet samen met haar voorvechter ten onder ging, konden toch veel volgelingen de brokstukken nooit meer geheel aaneen passen.

Korte tijd voor dat fatale schot had dr. King een andere gedenkwaardige toespraak gehouden, waarin hij zijn droom enigszins anders tot uitdrukking bracht. Hij verzekerde zijn mensen dat zij *het “belofde land zouden binnengaan” - wellicht zonder hem*. Hij blikte gevaren en de dood moedig in het aangezicht, toen hij verklaarde: *“Ik ben op de bergtop geweest... en ik heb vèr gezien en ik zag het Belofde Land ... Mijn ogen hebben de heerlijkheid en de komst van de Heer aanschouwd”*.

“De komst van de Heer”. Dat moet het antwoord zijn, het enige ware antwoord op het probleem van de ongelijkheid dat deze wereld kent, ondanks alle goede pogingen van goede mensen. Menselijke oplossingen kunnen dat ideaal niet verwezenlijken, omdat zij de menselijke natuur niet kunnen veranderen. Alleen God kan dat. Hij belooft, dat de mens een „nieuw hart” kan ontvangen (Ezechiël 36:26), dat hij “deel zal hebben aan de goddelijke natuur” (2 Petrus 1:4) en dat hij “uit God geboren zal zijn” (1 Johannes 5:4). “Want wat uit God geboren is, zal de wereld overwinnen”.

Dit is geen onmogelijke droom. Er komt een betere wereld, “waarin gerechtigheid woont” (2 Petrus 3:13). Dat is Gods alternatief en de enige hoop voor de mens op werkelijke gerechtigheid en gelijkheid. Deze gedachte kan ons kracht geven. Het moedige getuigenis kan ons ook vandaag de dag geven om de positieve waarden te beleven. De levensvragen krijgen hun antwoord als we verder kunnen kijken dan de “realiteit” van vandaag. Dat is Goed Nieuws.

Wat kunnen we nog meer zeggen over dit alternatief dat God ons biedt? Is het te mooi om waar te zijn? Is het toch niet meer dan een of andere fantasie over een “heerlijk hiernamaals”? Is het vooruitzicht van een toekomstige, tastbare wereld met actieve, gezonde mensen die allen met zinvolle dingen bezig zijn en die allen samenwerken voor de instandhouding van een maatschappij die is gegrondvest op vertrouwen, gelijkheid en onderlinge zorg, alleen maar een vlucht uit de akelige werkelijkheid van een wereld hier en nu? Demonstreert het geloof in een prachtige, onbedorven wereld die te komen staat en waarin vrees, eenzaamheid, pijn en dood onbekend zijn, niet eens te meer onze tegenzin de feiten onder ogen te zien? Maakt dat de mensen niet wereldvreemd en ongeschikt de verantwoordelijkheden te aanvaarden die nu deel uitmaken van onze maatschappij? Hoop is gezond. Vluchten niet. Of het nu om vermaak, drugs, godsdienst of wat dan ook gaat, het is nooit Gods bedoeling geweest dat de mens de werkelijke wereld zou ontvluchten.